

RADOSLAVKA RADA PEJIĆ

rođena je 1950.godine u Gornjem Konjuvcu kod Bojnika.

Živi i stvara u Požarevcu. Po vokaciji je, prevashodno, slikar.

Uporedo piše pesme. U mladosti je objavljivala pesme u novinama.

Kasnije ih je kazivala prijateljima, na skupo-

vima Večeri poezije, koje je i sama inicirala u Beogradu, Požarevcu, Parizu, Banji Koviljači...

KROZ MAGLU

Pođosmo sa vama
Ka svetlosti obećanoj
 Bosonogi
 Kroz pepeo
 Vrelog zgarišta
 Nagorelog grada
Da pregazimo kaljugu
 Vaših prethodnika
 Reč vaša bi moćna
 Naša nada ogromna
 Da slepi progledaju
 Da gluvi čuju
 Da neverni poveruju
 Pođosmo sa vama
 Ka svetlosti obećanoj
 Kroz maglu prosutu
 Izgubljeni u novom
 Bespuću
 Ubeđeni da hodamo
 Stazama nebeskim
 Kroz oblake
 Spremni na oluje
 I gromove
 Na putu
Ka svetlosti obećanoj
U magli se izgubismo
U kaljugu potonusmo
 Do raspuklog dna
 A vi!?
 Dadoste reč
 Iz vaše letilice
Sa nama ni bili niste

VATROMET

Lepši su moji vatrometi
Kada mi sunce
Kroz suze radosnice
Prođe
Lepša je muzika
U mojim venama Kada
ogluvim
Na vaše reči
Lepši su naši pupoljci I
polja zelena
Od vašeg glamura
I kula
Bez temelja

REČI SPASENIJE

Moja baba Spasenija
Grleći me govorila
Rasti čedo
Da ostariš
Da unuke svoje ljubiš
A i oni kad ostare
Ove reči neka zbore

OČI GOVORE

U očima mojim
Nađi svoje oči
Ne govori
Ćuti
Kroz zenicu prođi
U srce mi uđi
Tu istinu traži
Tu gde nema laži
Nek govore oči
A otrovne reči
U melem pretoči
Sa suzama našim
Neka bol isteče
U jesenjem danu
Probudi proleće
Ćuti
Na obali našoj
Kraj usahle reke
Još žito talasa
Ne govori
Ćuti
Gledaj me u oči

CICANI LJUDI

Odlazim često
Na tajno mesto
Tamo mi
Ljudi cicani
Ćutimo
Da se čujemo
Sklopljenih očiju
Gledamo
I vidimo
Svetleće duše
Što lebde iznad kaljuge
I rasteruju maglu

NOVE JAME

Čujete li jecaje dece
Iz novih jama
Što kopate
Oslepeli od pohlepe
U nove ambise
Bacate mase
nesretnika
Dopire li dim
Sa naših zgarišta
Do vaših visina
ili vam čula otupela
Ili nam ljutnja
Mala

GLINENE OČI

Ni slutio nisi
Koliko može da se voli
Sa petnaest godina
Ti ne pamtiš
Ni ime
Pegave devojkice
Krišom sam te gledala
Iza stare lipe skrivena
I slikala tvoje oči
Kao kupine crne
I sanjarila
Da milujem
Tvoje čuperke
Nemirne
Zaljubljena

Ponudih bogu
Oči svoje
Za oči glinene
Da moje ruke
Miluju tebe
I da te vajam
Od vlažne gline

SEĆANJE

Na ovoj poljani
Poljsko smo cveće brali
Raširenih ruku
Oponašali
Leptira let
I zujali
Kao pčele
Na ovoj poljani
Ispod stare kruške
Planove kovali
I tkali snove
Gledali oblake meke
Kako bešumno plove
Po nebeskom plavetnilu
Na ovu poljanu
Na pupoljke naše
Bombe baciše
Na oči svevideće
Na ovoj poljani
Nema više dece
Niti ko bere cveće
Ovde samo klija
Sećanje

SVE SMO MI

Proleće
Proleće
Vrelo
Leto
U nama
Sa nama
Jesen
Zri
Zima je topla
Hladni smo mi

DAROVI

Ako već primate
Svakakve poklone
U narodno zdanje
Poklanjam vam
Ovog lepog slona
I jednog pitona
Da ukrasi vaše
Svečane salone
Uz nove diplome

NISKA

Nisko
Niska
Nanizana
Od laži je
Pa ništavna

TRKE

Piramide postavljene
Za uspone
I padove
Sve su strane
Ko litice
a na vrhu
Jedna tačka
Pobednička
A od vrha
Klizalica
Bogovi su tako hteli
Ova igra
Da se igra

VOZ

Danima kiše liju
A ja stojim na peronu
I čekam voz
Kojim si otišao negde
Dolaze tuđi vozovi
Sijaju tuđe oči
Ja stojim
Sa mojom kišom
I čekam voz
I tebe
Odoste
Neznam gde
Neko mi šapuće

Negde
Odakle se vozovi
Ne vraćaju

PEPELJAVI

Gazili smo rosu
Imali smo nadu
I voleli našu
BALKANIJADU
Sada naša deca
Beznadežna plaču
A mi u muku
Bezglavi
Pepeljavi
Krpimo
Raspuklo dno dna
Raskidanog BALKANA

MOLITVA U STREPANJI BUĐENJE SA MOLITVOM

Jednom kad pred tobom
Budem stala
Kao mrvica od mrvice
Kao kapljica okeana
Jednom kad pred tobom
Budem stala
Dotakni me
zračkom svetlosti
Kosmičkih treperenja
Jednom ako pred tobom
Budem stajala
Smerna
U mislima
I delima
Daškom daha
Na molitvu odgovori
Svaku iskru svetla
Kroz lupu sakupi
Pa vatru raspali
Sve mrvice dobra
U spoju su moćne
Da dobro zaživi
Najsitnije kapi
U talas pretoči
Da potopi zlo
Da uz prasak svetlost

Svu tamu odagna
Udahni nam dašak
Tvoj
Pokreni oluje
Rađanja
Stvaranja
Trajanja
Smisao bitisanja
Umiranja
Jednom
Sa molitvom u strepnji
Kad pred tobom budem stala
Očoveči nečovečne
Na molitvu odgovori

KAVEZ

Sunce u oči udarilo
U suzi se spektar boja
Rasplinu
U čaroliju
Lahor miluje krila
Bele golubice
A breze pamte
i šapuću
Opomenu
Šljaštave niti mreže
Se prepliću
Uvrću
U žicu
U opruge čelične
U kavez
Za pticu
slomiše joj krila
Iskopniše oči
Da tu umre ona
Al čista belina
Iz kaveza se vinu
U visinu
Da svetli
I traje
Breze čuvaju sećanje
I šapuću opomenu

DINE

Cvili u meni žudnja probuđena
U iskri oka začeta
Dahom šapata povijena

Tražim oazu obećanu
A pustinja beskrajna
Stvarni su samo vetrovi
Noći ledene
Dani vreline
Fatamorgane
I dine

SENKE

Ako se ikada budemo sreli
Posle našega rastanka
U nekoj zemlji
U nekom gradu
U istoj ulici
Ne gledaj me u oči
I prođi bez reči
Ako se ikada budemo sreli
Kada nam se ukrste putevi
To nećemo više biti
Ni ja
Ni ti
Biće to senke
naše prošlosti
Senka pratilja
Na putu ka svetlosti
I senka vodilja
Što te odvela
Sa staze svetla
U tamu
Ne gledaj me u oči
Prođi bez reči

ŽIŠKA

iz toplog pepela
vatre ugašene
zatreperi žiška
titravi plamičak
ispuni nam oči
kao tog proleća
kada smo se sreli
u rumeno jutro
budili smo ptice
srećom okupani
tuđa su sad jutra
jesenje je večer
zalazeće sunce
još toplinu nudi

dok vatra pucketa
sećanja se roje
sanjalice večne žiška I nas dvoje

MILENA

U san mi noćas
dođe Milena
Na krilima anđela
Sa novom suzom
U očima
u rukama dva fenjera
da pronađe te lopove
što joj opet
kradu snove

MOZAIK

Koliko kocki
I kockica
Trebalo složiti
U jedan mozaik
Da izroni slika
Koliko kockica
Trebalo otkriti
Pa složiti
Za lik
Čoveka